

62. ఇన్న-మల్-మూమినూన-ల్-జీన-అమనూ-బిల్లహి-వ-రసూలిహి-వ-ఇజా-కానూ-మతహా-తేలా-అమ్రిన్-జామి-షేల్-లమ్-యజే-హబూ-హేత్తా-యన్తా-జేనూహ-ఇన్నల్-జీన-యన్-తా-జేనూనక-ఉలాఇ-కల్-జీన-యూమినూన-బిల్లహి-వ-రసూలిహి-ఫ-ఇజన్-తాజేనూక-లి-బత్తే-షాని-హిమ్-ఫాజల్-లిమన్-షీత-మిన్-హమ్-వన్-తగ్-ఫిర్-లహముల్లాహ. ఇన్నల్లాహ-గఫూరుర్-రహీమ్. 63. లాతజ్-తేలా-దుత్త-అర్-రసూలి. బైన-కుమ్-క-దుఆఇ-బత్-జికుమ్-బత్-జన్-ఖద్-యత్-లముల్లా-హుల్-జీన-యత్-సల్-లూన-మిన్-కుమ్-లివాజేన్-ఫల్-యహ్-జేరిల్-జీన-యుఖ-లిఫూన-తన్-అమ్రిహి-అన్-తుసీ-బహమ్-ఫిత్-నతున్-జె-యుసీ-బహమ్-తజాబున్-అలీమ్. 64. అలా-ఇన్న-లిల్లాహి-మా-ఫిన్-సమా-వాతి-వల్-అర్-జిబ్-యత్-లము-మాఅన్-తుమ్-తలైహి. వ-యౌమ-యుర్-జడేన-ఇలైహి-ఫ-యునబ్బి-ఉహమ్-బిమా-తమ్మిలా. వల్లాహ-బి-కుల్-పైఇన్-తలీమ్.

సూరతుల్ ఫుర్ఖాన్ మక్కీ, రుకూ-6, ఆయతె-77

బిస్మిల్లా - హిరహ్ - నిరహ్.

1. తబారకల్-జీ-నజ్-జెలల్-ఫుర్ఖాన్-తేలా-తబ్-దిహి-లి-యకూన-లిల్-తేలమిన-నజీరా. 2. అల్-జీ-లహ-ముల్-కున్-సమావాతి-వల్-అర్-జి-వలమ్-యత్-తబ్-జే-వలదన్-వలమ్-యకుల్-లహ-షరీకున్-ఫిల్-ముల్కి-వ-ఖలఫ్-కుల్-పైఇన్-ఫ-ఖద్దరహ-తబ్-దీరా.

قد افلح ۱۵ ۳۴۰ الفاتحة ۲۰

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا
مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنُوهُ إِنَّ
الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنْ لَهُمْ شَيْئًا مِنْهُمْ
وَأَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ
الرُّسُولِ بَيْنَكُمْ وَدُعَاءَ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ
يَسْتَلُونَ مِنْكُمْ وَإِذَا فُلْيَحْدَرُ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ
أَنْ يُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِلَّا أَنْ يُلَاحِظَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ
يُرجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

تَبَارَكَ الَّذِي تَرَى الْقُرْآنَ عَلَى عَبْدٍ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ تَقْدِيرًا ۝

مَبْرُورٌ

62. దేవునియందు ఆతని ప్రవక్తయందును విశ్వాసము గలిగి యేదైన ఒక కార్యమునకు సభలో ప్రవక్త వెంటనున్న సమయమున ఆతని సెలవు పుచ్చుకొనక పోనివారలే విశ్వాసులు. ఎవరు నీ సెలవు పుచ్చుకొను చున్నారో వారే దేవునిని ఆతని ప్రవక్తను విశ్వసించుచున్న వారలు. వారు ఏదైన తమ పనికై నిన్ను సెల వడిగినచో వారిలో నీవు కోరిన వారికి సెల వొసంగుము. వారి కొఱకు దేవుని మన్నింపు వేడుము. నిశ్చయముగ దేవుడు క్షమించువాడు. దయగలవాడు. మీలో ఒకరి నొకరు పిలిచికొనునట్లు ప్రవక్త పిలుపును. మీరు అనుకొనవద్దు. (1) మీలో నెవరు ఇతరుల చాటు నుండి మెల్లగా జాతిపోదురో వారిని దేవుడు ఎఱుంగును. కావున ఎవరు దేవుని యాజ్ఞను వ్యతిరేకించుచున్నారో వారు తమకు ఏదైన నొక ఆపద లేదా దుఃఖకరమైన శిక్ష గలుగునేమో అని భయపడవలెను. 64. (2) వినుడు. ఆకాశములలోను భూమిలోనున్న సమస్తము దేవునిదే. మీ స్థితి దేవునికి బాగుగ తెలియును. అందఱు ఆతని యొద్దకే రప్పింపఁబడునట్టి దినము దేవునికి తెలియును. అప్పుడు వారు చేసియున్న కర్మలను వారికి తెలుపును. దేవుడు ప్రతి విషయము నెఱుంగువాడు.

సూరతుల్ ఫుర్ఖాన్ 25. మక్కీ 77 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లా: పేర.

1. లోకములోనున్న వారందఱిని భయపెట్టుటకు ఫుర్ఖాను గ్రంథమును తన సేవకునకు నొసంగినట్టి దేవుడు చాల మహిమ గల వాడు. 2. ఆకాశములలోను భూమిలోను ప్రభుత్వము ఆతనికే యున్నది. ఆతడు ఎవ్వనిని తనకు కుమారునిగ చేసికొన లేదు. అధికారములో నాతని కెవరును భాగస్థులు లేరు. ఆతడు ప్రతి వస్తువును పుట్టించి దాని నియమమును విధించెను.

منزل ۴

3. జనులు దేవుని వదలి అనేక దైవములను కల్పించికొని యున్నారు. అవి యేమియు సృష్టింపజాలనివి. అవి సృష్టింపబడినవి. తమ ఆత్మలకే నష్టము గాని లాభము గాని చేయజాలనివి. అవి చంపుటకుఁగాని బ్రతికించుటకుఁగాని (ప్రాణము పోసి) లేపుటకుఁగాని శక్తి లేనివి. 4. తిరస్కరించినట్టివారు “ఇది శుద్ధ అసత్యము మాత్రమే. ఇది ఆతడు కల్పించుకొన్నది. ఇతర జనులు ఇందు ఆతనికి తోడుపడియున్నారు” అని పలుకసాగిరి. కావున వారు చాల అన్యాయమునకును అసత్యమునకును పూనిన వారైరి. 5. “ఇవి పూర్వగాథలు. వీనిని ఆతఁడు వ్రాసికొనెను. కావున అవి ఉదయము సాయంకాలము ఆతనివద్ద పరింపఁ బడుచుండును” అని అవిశ్వాసులు పలికిరి. 6. ఆకాశములలోను అవి ఉదయము సాయంకాలము ఆతనివద్ద పరింపఁ బడుచుండును” అని అవిశ్వాసులు పలికిరి. 7. ఆకాశములలో భూమి లోనున్న రహస్యముల నెఱుంగువాఁడు దానిని పంపెను. అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము. నిశ్చయముగ దేవుఁడు క్షమించు వాఁడు, దయగల వాఁడు. 8. అవిశ్వాసులు “ ఈ ప్రవక్తకు ఏమైనది. అన్నము తినుచున్నాడే! బజారులలో తిరుగు చున్నాడే! ఎందులకు ఒక దేవదూత ఆతనివద్దకు పంపఁబడి ఆతని వెంట ఉండి భయపెట్టుట లేదు! ఆతనికి ఖజానా లభింప లేదు! లేదా ఆయన అనుభవించుటకు ఒక తోట యుండలేదు!” అని పలుక సాగిరి. ఆతనికి ఖజానా లభింప లేదు! లేదా ఆయన అనుభవించుటకు ఒక తోట యుండలేదు!” అని పలుక సాగిరి. 9. దుష్టులు (ముసల్మానులతో) “మీరు ఒక జాలవిద్యకు లోనైన వాని ననుసరించు చున్నారు” అని పలుక సాగిరి. 10. ఓ ముహమ్మదు! చూడుము. వారెట్లు నిన్ను గూర్చి యుదాహరణములు పలుకు చున్నారో! వారు మార్గము తప్పిపోయిరి. ఇక వారు బొత్తిగ సన్మార్గము పొందఁజాలరు. 11. ఆతఁడు చాల మహిమ గల వాఁడు. ఆతఁడు కోరినచో దానికంటె మేలైనవి అనఁగా ప్రవహించు కాలువలుగల తోటల నొసంగఁ గలఁడు. నీ కొఱకు మేడలు నిర్మింపఁ గలఁడు. 12. అట్లుకాదు. వారు పునరుత్థాన దినమును తిరస్కరించు చున్నారు. ఎవరు తీర్పు దినమును తిరస్కరింతురో వారి కొఱకు మేము నరకమును సిద్ధపఱచి యున్నారము.

12. ఇజా-రత్-హమ్-మిమ్-మకానిమ్-బకేదీన్-సమిడే-లహ-తగయు-జన్-వ-జేఫీరా. 13. వ-ఇజా-ఉల్-ఖే-మిన్-హ-మకానన్-జయ్యి-ఖేమ్-ముఖ్-నీన-దజే-హనా-లిక-సుబారా.-14. లా-తద్-డేల్-యోమ-సుబారన్-వాహ్-దన్-వద్-డే-సుబారన్-కసీరా. 15. ఖుల్-అ-జేలిక-ఖైరున్-అమ్-జన్నతుల్-ఖుల్-దిల్-లతి-వుజే-దల్-ముత్త-ఖేన్. కానత్-లహమ్-జజా-అన్-వ-మసీరా. 16. లహమ్-ఫీహ-మా-యషాడీన-ఖాలి-దీన. కాన-తేలా-రబ్బిక-వత్-దమ్-మన్-డాలా. 17. వ-యోమ-యహ్-మరు-హమ్-వమా-యత్-బుదూన-మిన్-దూనిల్లాహి-ఫ-యఖూలు-అ-అన్నమ్-అజ్-లల్-తుమ్-జేబాదీ-హ-డలాఇ-అమ్-హమ్-జల్లున్-సబీల్. 18. ఖాలా-సుబ్-హోనక-మా-కాన-యమ్-బగీ-లనా-అన్-నత్-తఖిజే-మిన్-దూనిక-మిన్-బెలియాఅ-వలాకిమ్-మత్-తత్తే-హమ్-వ-అబా-అహమ్-హోత్తా-ననుజ్-జేకర-వ-కానూ-ఖేమమ్-బూరా. 19. ఫ-ఖేద్-కజే-జేబూ-కుమ్-బిమా-తఖాలాన-ఫమా-తన్-తతీడీన-సర్ఫన్-వలా-నసీరా. వమన్-యజ్-లిమ్-మిన్-కుమ్-నుజేఖ్-హ-తజాబన్-కబీరా. 20. వమా-అర్-సల్నా-ఖేబ్ లక-మినల్-ముర్-సలీన-ఇల్లా-ఇన్నహమ్-ల-యాకులూ-నత్-తేతమ్-వ-యమ్-మాన-ఫిల్-అన్-వాఖ్. వ-జతేల్నా-బత్-జకుమ్-లి-బత్-జిన్-ఫి-నతన్. అ-తన్-బిరూన-వ-కాన-రబ్బిక-బసీరా.

الفاتحة

۳۴۲

تد افلا

إِذَا رَأَوْهُم مِّن مَّكَانٍ يَّبْعِدُونَ سَبْعًا مِّائَةً وَرَفِئًا ۝
وَإِذَا الْقَوْمُ مِن مَّكَانٍ مَّا ضَعُفَتْ مَقَرَّتَيْنِ دَعَوْهُنَّ إِلَيْكَ
تُبْرًا ۝ لَا تَدْعُوهُنَّ يَوْمَ تُبْرًا وَاحِدًا وَادْعُوهُنَّ يَوْمًا
كَثِيرًا ۝ قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ
الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا ۝ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْئُورًا ۝ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ
وَمَا يَعْصُونَ مِن دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ أَأَنْتُمْ أَضَلُّتُمْ
عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمَرُهُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ۝ قَالُوا سُبْحَنَكَ
مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِن دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَ
لَكِن مَّتَّبَعْنَاهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا
بُورًا ۝ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِم مِّنكُمْ نُنْفِئْهُ عَنْ عَذَابِ آبَائِكُمْ ۝
وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنَّهُمْ لِيَاكُلُوا
الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ۝

مزل

12. అది వారిని దూరము నుండియే చూచును. అప్పుడు, అందుండు ఘోర శబ్దము వారు విందురు. 13. అందు వారు బంధింపఁబడి ఒక యిటుకైన స్థలములో వేయఁబడు నపుడు అచ్చట వారు చావును పిలుతురు. 14. “ఈ దినము మీరు ఒక్క చావును పిలువకుఁడు. పెక్కు చావులను పిలువుఁడు” (అని వారితో చెప్పఁ బడును.) 15. ఇది మేలా! లేక భక్తులకు వాగ్దానము చేయఁబడి యున్న శాశ్వతమైన స్వర్గము మేలా! అది వారి ప్రతిఫలమును నివాసమును. 16. అందు వారు కోరునది వారికి లభించును. అందు వారు శాశ్వతముగ నుందురు. ఇది నీ ప్రభువు ఒసంగిన వాగ్దానము. ఇది వేఁడదగినది. దేవుఁడు ఆ దినమందు వారిని, వారు దేవుని వదలి ఆరాధించు చున్న వారిని ఒక చోట చేర్చి “ఏమి? మీరు ఈ నా దాసులను మార్గము తప్పించితిరా! లేక వారే మార్గము తప్పిపోయిరా!” అని వారితో పలుకుము. 18. “ఓ దేవా! నీవు పరమ పవిత్రుఁడవు. మేము నిన్ను వదలి యితరులను సహాయులఁగఁ జేసి కొనుటకు మాకు తగదే! కాని నీవు వారికిని వారి తాత ముత్తాతలకును చాల సౌఖ్యముల నొసంగి యున్నాఁడవు. తుదకు వారు నీ ధ్యానమును మఱచి పోయిరి. వారు నాశము నొందిన వారలైరి” అని పలుకుదురు. 19. “చూడుఁడు. మీరు పలుకు చున్న మాటలు సత్యములు కావు” అని ఈ మీ ధైవము పలికెను. కావున మీరు ఇక శిక్షను తొలఁగించు కొనఁ జాలరు. మీకు సహాయమును లభింపఁ జాలదు. మీలో నెవఁడు పాపిష్టుఁడుగ నున్నాఁడో వానికి పెద్ద బాధను రుచి చూపెదము” అని చెప్పఁ బడును. 20. మేము నీకు పూర్వము పంపియున్న అందఱు ప్రవక్తలును అన్నము తినుచుండిరి. బజారులలో తిరుగు చుండిరి. మేము మీలో ఒకని నొకనికి పరీక్షఁగఁ జేసి యున్నారము. ఏమి? మీరు ఓర్పు గలిగి యుందురా! నీ ప్రభువు సర్వము చూచుచునే యున్నాఁడు.

وقال الذين ١٩

٣٦٣

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ ۚ وَتَرَىٰ رَبَّنَا لَقَدِ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا ۖ يَوْمَ يَرَوْنَ الْكِتَابَ لَا يَشْرُونَ الْكِتَابَ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِالْمُجْرِمِينَ وَ يَقُولُونَ حِجْرًا مَّحْجُورًا ۖ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۖ أَحْصِبُ الْجَنَّةُ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۖ وَيَوْمَ نَشْفِقُ السَّمَاءَ بِمَا يَرْغَمُونَ وَيُزِيلُ الْكَافِرِينَ ۖ يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَا اجْتَبَيْنِي أَتُخَذُ مَعَ الرُّسُولِ سَيُكَلِّمُكَ يَوْمَئِذٍ لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا ۖ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۚ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۖ وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا ۖ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ۖ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۖ

منزل ٢

21. మమ్ము దర్శింతుమను ఆశ లేనట్టివారు “ఎందులకు దేవ దూతలు మా వద్దకు రాలేదు. లేదా మేము మా ప్రభువును ఏల చూడము” అని పలుకుదురు. (1)నిశ్చయముగ వారు తమ మనస్సులలో తాము చాల గొప్ప వారలమని తలచుచున్నారు. వారు మిక్కిలి పొగరుతో చాల మితిమీరి పోవుచున్నారు. (2) 22. ఏ దినమున వారు దేవదూతలను చూచెదరో ఆ దినమున పాపాత్ములకు సంతోషము లభింపదు. వారు ‘శరణము శరణము’ అని పలుకుదురు. 23. వారు (అవిశ్వాసులు) చేసి యున్న కర్మలవద్దకు మేము వచ్చి వాని నెగురు ధూళివలె చేసి వేయుదుము. 24. ఆ దినమున స్వర్గ నివాసులు మంచి నివాసము, మంచి సౌఖ్యముగల స్థలము, గలవారై యుందురు. 25. ఆ దినమున ఆకాశము ఒక మేఘము వలన చీలిపోవును. మఱియు దేవ దూతలు వరుసగ దింపఁబడుదురు. 26. ఆ దినమున వాస్తవమైన అధికారము దేవునకే యుండును. ఆ దినము, తిరస్కారులకు చాల కఠినముగ నుండును. 27. ఆ దినమున పాపాత్ముఁడు తన చేతులను కొఱుకు కొనుచు “నేను ప్రవక్త ననుసరించి మార్గము పట్టి యుండిన బాగుండునే! 28. అయ్యో! నా వినాశము! నేను ఫలాని వానిని స్నేహితునిఁగఁ జేసికొనక యుండిన బాగుండునే! 29. నా వద్దకు బోధ వచ్చిన పిదపఁ గూడ వాఁడు నన్ను మార్గము తప్పించెనే! సైతాను మానవుని సమయము వచ్చినపుడు మోసము చేయువాఁడు” అని పలుకును. 30. “ఓ నా ప్రభువా! నా జనులు ఈ ఖురానును బొత్తిగ వదలిపెట్టిరి” అని ప్రవక్త పలుకసాగెను. 31. ఇటులే ప్రతి ప్రవక్తకు పాపులను శత్రువులఁగఁ జేసి యున్నారము. సన్మార్గము చూపుటకును సహాయము చేయుటకును నీ ప్రభువు చాలును. 32. “ఎందులకు? ఆతనికి (ముహమ్మదునకు) ఖురాను ఒకే సారిగ ఒసంగఁబడ లేదు.” అని తిరస్కరించు వారలు పలుకుదురు. ఇట్లు దానివలన నీ మనస్సు స్థిరపఱచుటకు (కొంచెము కొంచెముగా) పంపితిమి. ఖురానును చాల నిలిపి నిలిపి పంపితిమి.

33. వలాయా-తూనక-బిమసలిన్-ఇల్లాజీనాక-బిల్-హాఖ్-ఖే-వఅహ్సన-తఫ్సీరా. 34. అల్లజీన-యుహ్-షరూన-తలా-వుజూ-హి-హిమ్-ఇలా-జహన్నుమ్-ఉలాఇక-షరూమ్-మకానన్-వ-అజల్లు-సబీలా. 35. వల-ఖేద్-ఆత్తెనా-మూసల్-కితాబ-వ-జత్లా-మతహూ-అఖాహూ-హరూన-వజీరా. 36. ఫ-ఖుల్-నజ్-హబా-ఇలల్-ఖేమిల్-లజీన-కజ్-జేబూ-బి-ఆయాతినా. ఫ-దమ్మర్-నాహమ్-తద్-మిరా. 37. వ-ఖేమ-నూహ్-లమ్మా-కజ్-జే-బుర్-రుసుల-అగ్-రఖ్నూహమ్-వ-జ-అల్నూహమ్-లిన్నాసి-ఆయతన్. వ-అత్-తద్నా-లిజ్-జాలిమీన-తేజాబన్-అలీమా. 38. వ-తేదన్-వ-సమూద-వ-అస్-హోబర్-రస్సి-వ-ఖురూనమ్-బైన-జాలిక-కసీరా. 39. వ-కుల్లన్-జరబ్నా-లహల్-అమ్సాల-వ-కుల్లన్-తబ్బర్నా-తత్-బీరా. 40. వల-ఖేద్-అతే-తలల్-ఖేర్-యతిల్-లతి-ఉమ్-తీరత్-మతరన్-సౌఇ. అఫ-లమ్-యకూనూ-యరౌనహ్-బల్-కానూ-లా-యర్-జూన-నుమారా. 41. వ-ఇజ్జే-రబేక-ఇన్-యత్-తఖ్జోనక-ఇల్లా-హుజూవా. అ-హజ్జెల్లజే-బతే-సల్లాహ-రసూలా. 42. ఇన్-కాద-ల-యుజిల్లనా-తేన్-ఆలి-హతినా-లాలా-అన్-సేబర్నా-తలైహ్. వ-సౌఫ-యత్-లమూన-హీన-యరౌ-నల్-తేజాబ-మన్-అజల్లు-సబీలా. 43. అ-రఘత-మనిత్-తఖజే-ఇలా-హహూ-హవాహు. అఫ-అన్న-తకూను-తలైహి-వకీలా. 44. అమ్-తహ్-సబు-అన్న-అక్-సర-హమ్-యస్-మడేన-బె-యతే-ఖేలూన. ఇన్-హమ్-ఇల్లా-కల్-అన్-తేమి-బల్-హమ్-అజల్లు-సబీలా.

وَقَالَ الَّذِينَ

۳۶۴

۱۹

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرٍ ۝ الَّذِينَ
يُخْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُوءُ مَا كَانُوا فَعَلُوا
سَبِيلًا ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَزِيرًا ۝ فَقُلْنَا ادْهَبْ إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَدَمَّرْنَاهُمْ
تَدْمِيرًا ۝ وَقَوْمُ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرَّسُولَ عَرَضْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً ۝ وَاعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَعَادًا وَثَمُودًا ۝
أَصْحَابِ الرَّسِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ
الْمِثَالَ ۝ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ۝ وَلَقَدْ اتَّوَعَّا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي
أُمْطِرَتْ مَطَرِ النَّوَاءِ ۝ أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَهَا بَلْ كَانُوا لَا
يَرَءُونَ نَشُورًا ۝ وَإِذَا رَأَوْا وَاوَكَّ أَنْ يَنْجُوْنَ ۝ وَكَانَ الْآخِرُ ۝ وَكَانَ
الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝ إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْتَالِ
لَأَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا ۝ وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ
مَنْ أَضَلَّ سَبِيلًا ۝ أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۝ أَفَأَنْتَ
تَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝ أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَ هُمْ يَسْمَعُونَ
أَوْ يَعْقِلُونَ ۝ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْإِنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

مَثَل

33. వారు నీకు ఎట్టి వింతయైన ప్రశ్న వేసినను దానికి సరియైన ఉత్తరమును, దానికంటె చాల స్పష్టమైనదియు నీకు నొసంగు చున్నారము. 34. ముఖముల క్రిందుగఁ జేయఁబడిన వారై నరకమునకు ఎవరు తేఁబడుదురో వారి స్థానము చాల చెడ్డది. వారు మిక్కిలి మార్గము తప్పినవారు. 35. మేము మూసాకు గ్రంథ మొసంగతిమి. ఆతని అన్తయగు హరూనును ఆతనికి సహాయముగ నియమించితిమి. 36. ఆపిదప మా సూచనలను తిరస్కరించి యున్నట్టి జనుల యొద్దకు పొండు అని మేము ఆజ్ఞాపించితిమి, ఆ పిదప తిరస్కరించిన వారిని పూర్తిగ నాశము చేసివేసితిమి. 37. నూహ జనులు ప్రవక్తలను తిరస్కరించి నపుడు వారిని ముంచి వేసితిమి. ప్రజలకు ఒక సూచనగ వారిని చేసివేసితిమి. మేము, దుఃఖ కరమైన బాధను పాపుల కొఱకు సిద్ధపఱచి యున్నాము. 38. మేము ఆదును, సమూదును, రస్వారిని, వారి మధ్య మధ్య అనేక జాతుల వారిని నాశము చేసితిమి. వారందఱకు బోధ విషయములు చెప్పి యున్నారము. మేము, అందఱిని పూర్తిగా నిర్మూలించితిమి. 39. వారు (మక్కా నివాసులు) ఏ పురముపై చాల చెడ్డగ రాళ్లవాన కురిసియున్నదో దాని మీఁదుగ పోయి వచ్చి యున్నారు. ఏమి? వారు దానిని చూచుచుండుట లేదా! అట్లు కాదు. వారికి తాము సజ్జీవులమగుదుమనెడి ఆశ లేదు. 41. వారు నిన్ను చూచునపుడు నీతో పరిహాసము లాడుదురు. “ఏమి? దేవుఁడు ఈతనినేనా ప్రవక్తగ పంపినది. 42. మేము మా దేవతలపై స్థిరముగ నుండకపోయి యుంటిమేని ఈతఁడు మమ్ము మా దేవతల నుండి తొలగించి యుండును” అని పలుకుదురు. వారు శీఘ్రముగానే శిక్ష చూచునపుడు ఎవఁడు మార్గము తప్పిన వాఁడో తెలిసికొనఁగలరు. 43. ఎవఁడు తన కోరికలను తనకు దైవముగఁ జేసికొని యున్నాడో అట్టి వానిని నీవు చూచితివా? ఏమి నీవు అట్టివానికి సంరక్షకుఁడవు కాఁగలవా! 44. లేక వారిలోని పెక్కురు వినుచున్నారు. లేక గ్రహించుచున్నారు అని నీవు తలఁచితివా! వారు పశువులవలె మాత్రమున్నారు. వాని వానికంటెను ఎక్కువగ దారి తప్పినవారు.

45. అలమ్-తర-ఇలా-రబ్బిక-కైఫ-మద్దజ్-జిల్ల-వల-
షాఅ-లజ-తలహా-సాకినన్-సుమ్మ-జఅల్-నష్-షమ్-స-
తలైహి-దలీలా. 46. సుమ్మ-ఖబజ్-నాహ-ఇలై నా-ఖబ్-
జన్-యసీరా. 47. వ-హువల్-లజీ-జతల-లకుముల్-
లైల-లిబా-సన్-వన్ నామ-సుబాతన్-వ-జతలన్-నహర-
నుమారా. 48. వ-హువల్-లజీ-అర్-సలర్-రియాహ్-
బుష్-రమ్-బై న-యదై-రహ్-మతిహి-వ-అన్-జెల్నా-
మిన్-సమాఇ-మాఅన్-తహారా. 49. లి-నుహ్. యియ-
బిహి-బల్-దతమ్-మైతన్-వ-నున్-ఖేయహా-మిమ్మా-
ఖలఖ్ నా-అన్-తేమన్-వ-అనాసియ్య-కసీరా. 50. వల-
ఖద్-సేరఫ్-నాహ-బై నహమ్-లియజ్-జెక్కరూ-ఫ-అబా-
అక్-సరున్నాసి-ఇల్లా-కుఫూరా. 51. వల-షీనా-ల-
బతస్నా-ఫీ-కుల్లి-ఖర్యతిన్-నజీరా. 52. ఫలా-తుతీ-ఇల్-
కాఫిరీన. వ-జాహిద్-హమ్-బిహి-జిహాదన్-కబీరా. 53. వ-
హువల్-జీ-మర-జల్-బహ్-రై ని-హజా-తజ్-బున్-
పురాతున్-వ-హజా-మిల్-హున్-ఉజా-జున్-వ-జతల-
బై నహమా-బర్-జేఖన్-వ-హిజ్-రమ్-మహ్-జూరా. 54. వ-
హువల్-లజీ-ఖలఖ్-మిన్-ల-మాఇ-బషరన్-ఫ-
జతలహా-నసబన్-వ-సేహరన్. వకాన-రబ్బుక-ఖేదీరా. 55. వ-యత్-బుదూన-మిన్-దూనిల్లాహి-మా-లా-యన్.
ఫడహమ్-వలా-యజుర్రుహమ్-వ-కానల్-కాఫిరు-తలా-
రబ్బిహి-జహీరా. 56. వమా-అర్-సల్నాక-ఇల్లా-ముబష్-
షిరన్-వ-సజీరా. 57. ఖుల్-మా-అస్-అలుకుమ్-తలైహి-
మిన్-అజ్-రిన్-ఇల్లా-మన్-షాఅ-అన్-యత్-తఖిజ్-ఇలా-
రబ్బిహి-సబీలా.

وقال الذين ١٩ ٣٦٥ الفرقان ٢٥

أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ
جَعَلْنَا الشَّمْسُ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۖ ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ
النَّهَارَ نَشُورًا ۚ وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۖ لِنُخْرِجَ بِهِ بَلََدًا
مَيِّتًا وَنُحْيِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنْ آسَىٰ كَثِيرًا ۖ وَلَقَدْ
صَرَّفْنَا بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا ۚ فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۖ وَلَوْ
شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۖ فَكُلَّا طُغِيَ الْكَافِرِينَ ۖ وَ
جَاهَدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۖ وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا
عَذْبٌ فَرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۚ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَجِجْرًا
مَحْجُورًا ۖ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَ
صُهْرًا ۖ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۖ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۖ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ
ظَهِيرًا ۖ وَمَا أَسْلَمْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۖ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ
عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ شَاءَ أَنْ يَتَذَكَّرَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

منزل ٣٦

45. నీవు నీ ప్రభువును చూడలేదా! ఆతడెట్లు నీడను వ్యాపింపజేసి యున్నాడో! ఆతడు కోరినచో దాని నిలిపివేసి యుండును. మరల మేము సూర్యుని దానికి గుర్తుగజేసి యున్నారము. 46. మరల మేము దానిని క్రమ క్రమముగ మా వైపునకు లాగుకొంటిమి. 47. ఆతడే మీ కొఱకు రాత్రిని తెరగాను నిద్రను విశ్రాంతిగాను చేసెను. ఆతడు పగటి పూటను మరల సజీవులగు కాలముగఁ జేసెను. 48. ఆతడు తన అనుగ్రహమునకు ముందే సంతోషము గలించునట్టిదిగా వాయువులను పంపువాఁడు. ఆకాశమునుండి పరిశుభ్ర పఱచునట్టి నీరు కురియించు చున్నాము. 49. దాని వలన చచ్చిన దేశమును బ్రతికించుటకును మేము సృష్టించి యున్న పెక్కు జంతువులకు అనేక మానవులకు దానిని త్రాగించుటకును (నీరు కురియించు చున్నాము.) 50. వారు గమనించుటకు మేము దాని నీటిని వారి మధ్య పలు విధములుగ భాగించి యున్నాము. కాని మానవులలో పెక్కురు కృతఘ్నుల చూపక యుండరు. 51. మేము కోరినచో ప్రతి ఊరిలో నొక్కొక్క ప్రవక్తను పంపి యుందుము. 52. కావున తిరస్కరించినట్టి వారి మాటలు నీవు వినకుము. నీవు ఖురాను బలమున చాల గట్టిగ పోరాడుము. 53. ఆతడే రెండు సముద్రములను కలిపెను. అందు నొకటి తియ్యగను దాహము తీర్చునదిగ నున్నది. మఱొకటి ఉప్పుగను చేదుగ నున్నది. ఆతడు రెంటి మధ్య నొక తెరను ఆపునట్టి యొక అడ్డును ఏర్పఱచి యున్నాఁడు. 54. ఆతడే నీటితో మనుష్యుని జేసిన పిదప వాని కొఱకు గోత్రమును వివాహ బంధుత్వమును కల్పించెను. నీ ప్రభువు సర్వము చేయుటకు శక్తి గలవాఁడు. 55. వారు (అవిశ్వాసులు) దేవుని వదలి తమకు లాభము గాని నష్టము గాని చేయఁజాలని దాని నారాధించు చున్నారు. అవిశ్వాసి దేవునికి విరోధిగ నున్నాఁడు. 56. నీవు సంతోష వార్త వినిపించుటకును భయపెట్టుటకును మేము నిన్ను పంపి యున్నారము. 57. “నేను ఈ ప్రచారమునకు ప్రతిఫలము మిమ్ము నడుగుట లేదు. కాని ఎవఁడు తన ప్రభువు మార్గమును స్వీకరింప కోరునో వాఁడు స్వీకరింప వచ్చును. అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

58. వత-వక్కల్-తలల్-హేయ్యల్-లజీ-లా-యమూతు-
వ-సబ్బిహ్-బిహమ్-దిహి. వ-కఫా-బిహి-బి-జోనూబి-
జేబాదిహి-ఖబీరా. 59. అల్లజీ-ఖల-ఫేస్ సమా-వాతి-వల్-
అర్జ-వ-మా-బై నహుమా-ఫీ-సిత్తతి-అయ్యా-మిన్-
సుమ్మన్తవా-తలల్-తేర్షి. అర్-రహ్మాను-ఫస్-అల్-బిహి
ఖబీరా. 60. వ-ఇజా-ఖీల-లహుమున్-జుదూ-లిర్-
రహ్మాని-ఖాలా-వ-మర్-రహ్మాను-అనన్-జుదు-లిమా-
తామురునా-వ-జోద-హుమ్-నుపూరా. 61. తబార-కల్లజీ-
జఅల-ఫిన్-సమాఇ-బురూజన్-వ-జతల-పీహ్-సిరాజన్-
వ-ఖేమరమ్-మునీరా. 62. వ-హువల్-లజీ-జతలల్-
లైల-వన్-నహర-ఖిల్-ఫతల్-లిమన్-అరాద-అన్-యజ్జే-
జేక్కర-బె-అరాద-సుకూరా. 63. వ-ఇబా-దుర్-రహ్మా-నిల్ల-
జీన-యమ్-మాన-తలల్-అర్జి-హౌనన్-వ-ఇజా-ఖాతబ్-
హుముల్-జాహిలాన-ఖాలా-సలామా. 64. వల్లజీన-
యబీ-తూన-లి-రబ్బిహిమ్-సుజ్-జదన్-వ-ఖేయామా. 65.
వల్లజీన-యఖాలాన-రబ్బ-నన్-రిఫ్-తన్నా-తేజాబ-
జహన్నమ్-ఇన్న-తేజాబహ్-కాన-గరామా. 66. ఇన్నహ్-
సాఅత్-మున్-తఫ్తర్న్-వ-ముఖామా. 67. వల్లజీన-ఇజా-
అన్-ఫఖా-లమ్-యున్-రిఫ్-వ-లమ్-యఖ్-తురూ-
వకాన-బైన-జోలిక-ఖేవామా. 68. వల్లజీన-లా-యద్-
డోన-మ-తల్లాహి-ఇలాహన్-అఖర-వలా-యఖ్-
తులూనన్-నఫ్ నల్-లతీ-హౌర-మల్లాహు-ఇల్లా-బిల్-
హేఖేఖే-వలా-యజ్జే-నూన-వ-మన్-యఫ్-తల్-జోలిక-
యల్ఖే-అసామా.

الفرقان

۳۶۶

وقال الذين

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَى بِهِ
بَذْنُ نُوَبِّ عِبَادِهِ خَيْرًا لِّلَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ
بِهِ خَيْرًا ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۚ تَبَارَكَ الَّذِي
جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۚ
وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ
أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۚ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ
هُدًى وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ
لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا
عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ إِنَّهَا سَاءَتْ
مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۚ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۚ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا
بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ

مثل

58. చావని నిత్యునిపై నాధారపడి యుండుము. ఆతని పవిత్రతలను కొనియాడుము. దేవుడు తన దాసులు చేయు పాపములను తెలిసికొనుటకు చాలును. 59. ఎవడు ఆకాశములను భూమిని ఆ రెంటి మధ్య నున్న దానిని ఆటు దినములలో సృష్టించి, దాని పిదప సింహాసనముపై నెక్కెనో ఆతడు చాల అనుగ్రహము గల వాడు. కావున ఆతని విషయమును తెలిసిన వాని నడుగుము. 60. మీరు రహ్మానునకు సాష్టాంగ పడుడు. అని వారితో చెప్పబడు నపుడు, “రహ్మాను ఎవడు? నీవు ఆజ్ఞాపించిన వానికి మేము సాష్టాంగ పడవలయునా? అని వారు పలుకుదురు. దాని వలన వారి తిరస్కారము మఱి హెచ్చి పోవును. 61. ఎవడు ఆకాశములో రాసు (బుర్జు) లను నియమించి అందు ఒక దీపమును, ప్రకాశించు చంద్రుని నియమించెనో యాతడు చాల శుభములు గల వాడు. 62. ఆతడే రాత్రిని పగటిని ఒకడాని తరువాత నొకటి వచ్చునట్లుగఁ జేసినది. ఇవన్నియు నెవడు గమనించునో లేదా కృతజ్ఞత చూప కోరునో వాని కొఱకు నున్నవి. 63. రహ్మాను భక్తులు, భూమిపై వినయముతో నడచు వారలు. మూఢ వారితో మూఢ వాక్కులు పలుకునపుడు వారు శాంతి వచనము పలుకు వారలు. 64. వారు తమ ప్రభువు నెదుట సాష్టాంగ పడుచు నిలిచియు రాత్రులు గడుపు వారలు. 65. వారు ఓ మా ప్రభువా! నరక బాధను, మమ్ముండి తొలఁగింపుము. నిశ్చయముగ దాని బాధ పూర్తిగా నాశము చేయును. 66. నిశ్చయముగ అది చాల చెడ్డ చోటు. చెడ్డ నివాసము” అని ప్రార్థించు వారలు. 67. వారు ఖర్చుచేయు నపుడు వృథా వ్యయము గాని పిసిని గొట్టుతనము గాని చేయని వారలు. వారు చేయు ఖర్చు ఆరెంటి మధ్య మితముగ నుండును. 68. వారు దేవునితో పాటు ఇతర దైవమును ఆరాధించు వారలు కారు. వారు ఎవనిని వధింప కూడదు అని దేవుడు విధించి యున్నాడో వానిని వధించువారలు కారు. కాని న్యాయమును బట్టి వధించు వారలు. వారు వ్యభిచారము చేయి వారలు కారు. ఎవడు ఆ పని చేయునో వాడు పాపములో పడును.

69. యుజా-తఫ్-లహల్-తజాబు-యోమల్-ఖీయా
మతి-వ-యఖ్-లుద్-ఫీహి-ముహ్-నా. 70. ఇల్లా-మన్-తాబ-
వ-ఆమన-వ-తమిల-తమలన్-సోలి-హేన్-ఫ-ఉలాఇక-
యుబద్ది-లుల్లాహు-నయ్యి-ఆతిహిమ్-హేసనాతిన్. వ-
కానల్లాహు-గవూరర్-రహీమా. 71. వ-మన్-తాబ-వ-
తమిల-సోలి-హేన్-ఫ-ఇన్నహు-య-తూబు. ఇలల్లాహి-
మతాబా. 72. వల్లజీన-లా-యష్-హదూ-నజ్-జోర-వ-
ఇజో-మర్నూ-బిల్-లగ్-వి-మర్నూ-కిరామా. 73. వల్లజీన-
ఇజో-జోక్కిరూ-బి-ఆయాతి-రబ్బిహిమ్-లమ్-యఖ్-రూ-
తేల్లై హా-సుమ్మన్-వ-ఉమ్-యానా. 74. వల్లజీన-
యఖ్-లూన-రబ్బూన-హబ్-లనా-మిన్-అజ్-వాజినా-వ-
జూరి-య్యాతినా-ఖుర్రత-అత్-యు-నిన్-వజ్-తేల్నా-
లిల్-ముత్-తఖీన-ఇమామా. 75. ఉలాఇక-యుజ్-
జోనల్-గుర్-ఫత-బిమా-సేబరూ-వ-యులఖ్-ఖాన-ఫీహి-
తహ్-య్య-తన్-వ-సలామా. 76. ఖాలిదీన-ఫీహి-హేసునత్-
మున్-తఖ్-రన్-వ-ముఖామా. 77. ఖుల్-మా-యత్-బఉ-
బికుమ్-రబ్బీ-లొలా-దుతే-ఉకుమ్-ఫఖ్-ద-కజ్-జబ్-తుమ్-
ఫ-సాఫ-యకూను-లిజోమా.

సూరయే షుర్రా, మక్కీ, రుకూ-11, ఆయతె-227

బిస్మిల్లా హిర్రహ్మా నిర్రహీమ్.

1. తా-సీమ్-మిమ్. 2. తిల్క-అయాతుల్-కితా-బిల్-
ముబీన్. 3. ల-తేల్లక-బాఖ్-డేన్-నవ్-నక-అల్లా-
యకూనూ-మూమినిన్. 4. ఇన్-నషా-నునజ్-జేల్-తేల్లై-
హిమ్-మినిన్-సమాఇ-ఆయతన్-ఫజల్-అత్-నాఖు
హమ్-లహ-ఖాజి-ఈన్.

الشعراء ۲۶
وقال الذين ۱۹

يُضَعِفُ لَهُ الْعَذَابَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَعْلُدُ فِيهِ مُهَاطًا ۖ لَئِنْ لَمْ
تَأْتِ وَامِنْ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَبْذُلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَصْنًا ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۖ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا
فَإِنَّهُ يُتَوَبُّ إِلَى اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ مَتَّابٌ ۖ وَالَّذِينَ لَا يَتُوهَدُونَ الزُّورَ ۖ
إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا ۖ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخْرُجُوا عَلَيْهَا ضَمَامًا وَعَمِيانًا ۖ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا
مِنْ أَرْزَاقِنَا ذُرِّيَّتًا قَوَّارَةً ۖ أَعْيُنٌ ۖ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۖ
أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا ۖ وَلِلَّهِ قُوتٌ ۖ وَفِيهِ يَخْجَلُونَ ۖ وَسَلَامٌ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا أَوْ مَقَامًا ۖ قُلْ مَا يَعْبُؤُكُمْ
رَبِّي ۖ لَوْلَا دَعَاؤُهُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَوَامًا ۖ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
طَسْمَرٌ ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ لَعَلَّكَ بَاقِعٌ
نَفْسِكَ ۖ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۖ إِنَّ تَشَاءُ نَزَّلَ عَلَيْهِمْ
مِّنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْيُنُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۖ
مَنْزِلُهُ

69. తీర్పుదినమందు వానికి బాధ రెండింతలగును. వాడు అవమానము పొంది అందులోనే సదా పడియుండును. 70. కాని ఎవరు క్షమాపణ వేడుకొని విశ్వసించి సత్కార్యములు చేయుదురో దేవుడు అట్టివారి పాపములను పుణ్యములగా మార్చి వేయును. దేవుడు అధికముగ క్షమించు వాడు, కరుణించు వాడు. 71. ఎవడు క్షమాపణ వేడుకొని సత్కార్యములు చేయునో వాడు దేవుని వైపునకు మరలి వచ్చిన వాడగును. 72. వారు (ఆ భక్తులు) అసత్యముల యందు పాలుగొను వారలు కారు. వారికి అప్రయోజకము లైన పనుల మీఁదుగ పోవలసి వచ్చినచో అచ్చటి నుండి వారు చాల గౌరవముగ వెడలిపోవు వారలు. 73. వారికి తమ ప్రభువు వాక్యములతో బోధ చేయబడునపుడు వారు దానిపై చెవిటివారలుగను గ్రుడ్డి వారలుగను పడువారుకారు. 74. వారు “ఓ మా ప్రభువా! మా భార్యల వలనను మా బిడ్డల వలనను మాకు కన్నుల పండుగ నొసంగుము. భయభక్తులు గలవారికి మమ్ము పెద్దగఁ జేయుము” అని ప్రార్థించు వారలు. 75. ఇట్టి వారికి వారు స్థిరముగ నున్నందులకు గొప్ప మేడలు లభించును. అందు వారిని దీవించుచు వారికి సలామ్ చేయుచు (దేవదూతలు) వారికి స్వాగత మొసంగుదురు. 76. అందు వారు సదా యుందురు. అది చాల మంచి స్థలము. మంచి నివాసము. 77. (ఓ జనులారా!) మీరు ఆరాధింపనిచో నా ప్రభువు మిమ్ము లక్ష్మము చేయఁడు. మీరు తిరస్కరించి యున్నారు. కాబట్టి దానిశిక్ష శీఘ్రముగనే తప్పక మీకు రానున్నది అని ఓ ప్రవక్త! పలుకుము.

సూరయే షుర్రా 26, మక్కీయ: 227 వాక్యములు

అమిత దయాళువును ప్రేమించువాడునగు అల్లాహ్ పేర

1. తా-సీమ్-మిమ్. 2. ఇవి స్పష్టమైన ఖురాను గ్రంథము వాక్యములు. 3. వారు విశ్వసించలేదే అని నీ ప్రాణము పోగొట్టుకొనెదవు కాబోలు! 4. మేము కోరినచో వారిపై ఆకాశమునుండి ఒక గొప్ప సూచన దింపి యుండుము. వారి మేడలు దానికి లొంగిపోయి యుండును.